

Date: Thu, 31 Dec 2009 12:56:01 +0200 (EET)
From: Jouni Luukkainen <luukkain@cc.helsinki.fi>
To: kauko.kunnari@laaninhallitus.fi, elisa.suutala@laaninhallitus.fi
Cc: seppo.koivuranta@rovaniemi.fi, harri.tormanen@rovaniemi.fi
Subject: Täydennys vastineeseeni ruokarukouskanteluasiassani

Osastopäällikkö Kauko Kunnari ja sivistystoimentarkastaja Elisa Suutala
Lapin lääninhallitus/ sivistysosasto

Haluan näin täydentää 29.12.2009 lähettämääni vastinettani
hallintokanteluasiassani Sinetän koulun ruokarukouskäytännöstä
(L. 146 B, LLH-2009-01826/Op-13).

1) Vastineeni sivulla 6 kohdan 5) "Muutoksen mahdollisuudesta" toisen
kappaleen ensimmäisellä rivillä tekstin

On siis toimittava oikeusteitse tai lainvalvonnan keinoin.

korjaan tuolloin tavoittelemaani muotoon

On siis toimittava oikeusteitse tai laillisuusvalvonnan keinoin.

2) Yhdelle oppilaalle ruokarukouksia tulee 6 x 190 = 1140 kertaa.
Muistan yhden nelisanaisen ruokarukouksen, ehkäpä vakiintuneen.

Tällainen toisto ei tietystikään ole pedagogisesti perusteltavissa.
Eduskunnan sivistysvaliokunta korosti lausunnossaan (SiVL 14/2002 vp)
pedagogisen näkökulman tärkeyttä kaikessa oman uskonnon opetuksessa.

Niin, mainitsemassani ruokarukouksessa pyydettiin erästä henkilöä, siitä
huolimatta, että hän oli kuollut jo muinoin, vaikuttamaan ruokaan jollain
epäselväksi jääneellä tavalla. Tällainen sisältökään ei mielestäni ole
pedagogisesti mielekäs, mutta kyseessä onkin uskonnon harjoittaminen.

Ruokarukoilutus ei pidä väittää myöskään "suomalaiseksi
kulttuuriperinteeksi". Sen esiintyminen kouluissa on varmaankin hyvin
satunnaista. Ääneen ruokarukoilemista ei ole koulun ulkopuolella
havaittavissa. Joskus saattaa aavistaa jonkun keskittyvän lausumaan
ruokarukouksen hiljaa mielessään.

Toivon siis, että kanteluni johtaisi koulujen ruokarukoilutuksen loppumiseen.
Siinä tilanteessa, kun päätös luopumisesta tehdään, olisi tietysti kaikille
korostettava, että ne oppilaat on ymmärrettävä jättää hetkeksi rauhaan,
jotka haluavat lausua rukouksen mielessään ja vaikka kädet ristissä;
tuolloin heidän kanssaan ei saisi puhua; mutta puhumista muiden kanssa
pitäisi jatkaa normaalisti. Siitä noita oppilaita ei saisi kiusata. Olisihan
muiden huomattava, että varsinainen oppilaiden kiusaaminen, nimittäin
oikeudeton ruokarukoiluttaminen ääneen, tai sellaisen seuraamiseen
pakottaminen ja sitä kautta jonkinasteisen mielen uskonnollinen muokkaaminen
vastoin uskonnon ja omantunnon vapautta, olisi tuolloin vihdoinkin poistunut,
ja siitä heidän tulisi olla riittävän kiitolliset.

3) Ruokarukoilutus on vastoin perustuslain takaamaa ihmisten
yhdenvertaisuutta lain edessä, sillä siitä joutuvat oppilaat kärsimään
vain joissain kouluissa, mutta eivät niissä, jotka ovat sisäistäneet
eduskunnan kannat ja Opetushallituksen norminannot. Ruokarukoukset eivät
sisälly valtakunnallisiin opetussuunnitelmiin eivätkä eduskunnan
valiokuntien lausuntoihin ja mietintöihin, eivätkä ne koskaan voisikaan
sisältyä, kuten vastineessani olen perustellut. Ei siis voi ajatella, että
yhdenvertaisuus vaatisi ruokarukoilutukset kaikille, vaan päinvastoin se
vaatii ruokarukoilutukset pois lopuiltakin.

(Lähetän tämän samalla tiedoksi Sinetän koulun rehtorille ja vararehtorille.)

Hyvää viimeistä työpäivää (?) Lapin lääninhallitukseen, jonka rakennuksen
näin ikkunastani viimeiset kouluvuoteni läksyjä tehdessäni. Ja hyvää uutta
vuotta uuteen aviin/elyyn!

Jouni Luukkainen